

Arrest

nr. 125 704 van 17 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoe van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Qalai Akhond in het district Kama van de provincie Nangarhar. U bent getrouwd en heeft twee kinderen. U bent elf jaar naar school geweest in Kama. In 2000 bent u Engelse lessen beginnen volgen bij een mededorpeling. U hebt datzelfde jaar in Jalalabad een lassersopleiding gevolgd bij het Islamic Relief Agency (ISRA). Hierna hebt u enige tijd in een lasserswinkel van een familielid in Jalalabad gewerkt. In januari 2005 bent u als chauffeur beginnen werken voor het Afghan NGOs Coordination Bureau. U was chauffeur van de voorzitter van de organisatie die op dat moment bezig was met het coördineren van de constructiewerken aan de Ring Road in Nangarhar. Uw contract liep af in het najaar van 2006. In 2007 vond u via een vriend bij het

Afghan National Army werk als arbeider op Forward Operating Base Fenty in Jalalabad. U werkte er eerst als schoonmaker en daarna als timmerman. In december 2008 bent u gestopt met uw werk op de basis omdat uw vader bang was dat u door de opstandelingen beschouwd zou worden als een ongelovige en problemen zou krijgen. U bent vervolgens als chauffeur beginnen werken in het autobedrijf van Wahid Fazelullah Shigiwal. In 2009 werd uw vader ontvoerd door de taliban. De groepering dacht dat u nog steeds voor de Amerikanen werkte en eiste dat u uw werkzaamheden voor de buitenlanders zou stopzetten. Na onderhandelingen met de dorpsouderen werd uw vader na een maand gevangenschap vrijgelaten. In oktober 2010 vond u werk als chauffeur bij het Comprehensive Health and Education Forum (CHEF) International. U moest de voorzitter, Amal Zakhi, naar verschillende plaatsen in Nangarhar vervoeren, waar hij Afghanen die moeilijk toegang hadden tot medische zorgen, behandelde. In 2011 was u op een dag medicatie gaan ophalen in Mohmand Dara. Op de terugweg werd uw wagen opgeblazen door een zelfmoordenaar. U kwam er vanaf met verwondingen aan uw hoofd maar één van de bewakers die u vergezelden, raakte zwaargewond en de andere overleefde de aanslag niet. Ondanks de aanslag bleef u werken voor CHEF International. Op 20 juni 2013 werd uw vader doodgeschoten door talibanleden die uw ouderlijke woning waren binnengedrongen. Uw baas zei dat ook uw leven in gevaar was en dat u eveneens gedood zou worden als u in uw land zou blijven. Hij heeft een smokkelaar gevonden en reeds vijf dagen na het overlijden van uw vader, kon u vertrekken uit Afghanistan. Uw echtgenote en kinderen zijn na uw vertrek bij een vriend van uw vader in Samarkhel in Kama gaan wonen. U bent vanuit Kabul met een vals paspoort naar Iran gevlogen. U bent verder gereisd naar Turkije, waar u vernam dat uw moeder niet lang na de dood van uw vader eveneens is overleden. Ze was ziek door verdriet. U bent vervolgens via Griekenland, Italië en Frankrijk naar België gereisd, waar u op 25 oktober 2013 een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw oude taskara; uw nieuwe taskara; uw rijbewijs; een certificaat van het Islamic Relief Agency Afghanistan Vocational Training Center; de resultaten van de cursus die u heeft gevolgd bij het ISRA; een aanbevelingsbrief van het Afghan NGOs Coordination Bureau; een certificaat van KBR; twee foto's die werden genomen op FOB Fenty; een aanbevelingsbrief van Wahid Fazelullah Shigiwal; een werkkaart van CHEF International; en de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient er gewezen te worden op verschillende tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen die de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de taliban volledig ondermijnen. Vooreerst liet u in de Vragenlijst van het CGVS optekenen dat uw vader reeds vóór zijn ontvoering werd bedreigd door de taliban. De groepering zou hem hebben gezegd dat u moest stoppen met uw werkzaamheden voor de Amerikanen. U stelde verder in de Vragenlijst dat uw vader u een paar keer waarschuwde maar dat u bleef verder werken op de basis in Jalalabad daar u meende dat uw werk als timmerman los stond van de activiteiten van de Amerikanen (Vragenlijst CGVS, d.d.04/12/2013, vraag 5). Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal hebben noch u, noch uw familie echter vóór de ontvoering van uw vader, ooit problemen gekend met de taliban (CGVS, p.9). U stelde dat u vóór de ontvoering van uw vader nooit bent lastiggevallen geweest door de taliban en antwoordde negatief wanneer u werd gevraagd of de taliban uw familie voordien al had bedreigd of had aangesproken over uw werk op FOB Fenty (CGVS, p.9). U wijzend op deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen in de Vragenlijst en uw verklaringen tijdens het gehoor, kwam u niet verder dan te stellen dat u in de Vragenlijst nooit hebt laten optekenen dat de taliban bedreigingen heeft geuit aan het adres van u en uw familie vóór de ontvoering van uw vader (CGVS, p.9). Deze uitleg is allerminst afdoende daar het verslag van uw verklaringen in de Vragenlijst u werden voorgelezen in het Pasjtou en u deze ondertekende ter bevestiging (Vragenlijst CGVS, d.d.04/12/2013, vraag 10).

Voorts liet u in de Vragenlijst van het CGVS optekenen dat uw vader werd ontvoerd toen u aan het werk was op de Amerikaanse basis in Jalalabad en dat u aldaar uw ontslag gaf na de vrijlating van uw vader op zijn vraag (Vragenlijst CGVS, d.d.04/12/2013, vraag 5). Initieel bleef u bij deze verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p.8), wat echter niet overeenstemt met uw

verklaring te zijn gestopt met uw werk op FOB Fenty in december 2008 en de situering van de ontvoering van uw vader in december 2009 (CGVS, p.3, 5 en 10). Even later tijdens het gehoor wijzigde u uw eerdere verklaringen als zou uw vader zijn ontvoerd toen u nog voor de Amerikanen werkzaam was, en stelde u dat u op het moment van de ontvoering van uw vader aan het werk was in het bedrijf van Wahid Fazellullah Shigiwal (CGVS, p.10). U vervolgde dat u al tien maanden was gestopt met uw werk op FOB Fenty toen uw vader werd ontvoerd (CGVS, p.10). U erop wijzend dat u eerder tijdens het gehoor had aangegeven dat u was gestopt met uw werk op de basis net omdat uw vader was ontvoerd, kwam u niet verder dan u te verbazen over het feit dat u dat had gezegd (CGVS, p.10). Deze flagrante tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van de bedreigingen en de ontvoering van uw vader door de taliban.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat het bedenkelijk is dat de taliban uw vader zou ontvoeren zodat u zou stoppen met uw werk voor de Amerikanen, hoewel u – volgens uw laatste verklaringen – al maanden voordien uw activiteiten voor de buitenlanders had stopgezet (CGVS, p.10-11). Het roept bovendien eveneens vragen op dat u zelf nooit contact zou hebben gehad met de dorpsouderen die over de vrijlating van uw vader zouden hebben onderhandeld maar dat alles werd geregeld door een vriend van uw vader (CGVS, p.11). Dat u als enige zoon nooit zou hebben gesproken met de dorpsouderen die er bovendien zelf niet van overtuigd waren dat u was gestopt met uw werk op FOB Fenty, is weinig plausibel (CGVS, p.11).

Gezien bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in Afghanistan problemen te hebben gekend met de taliban omwille van uw werk als schoonmaker en timmerman op FOB Fenty meer dan vijf jaar geleden.

Voorts heeft het Commissariaat-generaal enkele bedenkingen bij de door u beschreven werkzaamheden voor CHEF International die uw asielrelaas en uw algehele geloofwaardigheid ondermijnen. Zo stelde u bijna drie jaar te hebben gewerkt voor de organisatie (CGVS, p.5), maar wanneer u werd gevraagd naar de hoofdzetel van de organisatie, kwam u niet verder dan te stellen dat het een buitenlandse organisatie is (CGVS, p.12). Het is echter zeer bedenkelijk dat u niet zou weten dat CHEF International een Pakistaanse organisatie is. Er mag immers verwacht worden dat u die beweert bijna drie jaar te hebben gewerkt als persoonlijke chauffeur van de voorzitter van de organisatie (CGVS, p.11-12), deze informatie ooit heeft opgevangen. Ter zake dient er bovendien op gewezen te worden dat wanneer u later tijdens het gehoor werd gevraagd of CHEF International samenwerkt met de Amerikanen, u het antwoord eveneens schuldig moest blijven (CGVS, p.20). Dat u ook op deze vraag geen antwoord kon geven, mag eveneens sterk verbazen daar u verklaarde door de taliban te worden geïnterviewd omwille van uw werkzaamheden voor de organisatie (CGVS, p.19) en aldus verwacht mag worden dat u zou willen weten wat de opstandelingen tegen de organisatie hebben. Uitdrukkelijk gevraagd waarom de opstandelingen problemen zouden hebben met de – Pakistaanse – organisatie CHEF International, moest u het antwoord overigens schuldig blijven (CGVS, p.20). Dat u het Commissariaat-generaal de vijandigheid van de taliban tegenover CHEF International niet kan verduidelijken, is zeer bedenkelijk. Gezien bovenstaande vaststellingen, wordt zowel de geloofwaardigheid van uw werkzaamheden voor CHEF International als de problemen die u zou hebben gekend in de periode dat u als chauffeur werkte voor de organisatie, sterk op de helling gezet.

Verder dient er gewezen te worden op tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen aangaande de zelfmoordaanslag die u in 2011 zou hebben overleefd en het overlijden van uw vader in 2013. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat uw vader is overleden in 2009 en dat uw moeder is overleden in 2011 (Verklaring DVZ, d.d. 04/12/2013, vraag 13, p.5). Tijdens het gehoor liet u echter verstaan dat uw vader werd gedood in juni 2013 en dat uw moeder een maand na zijn overlijden, aldus in juli 2013, is gestorven (CGVS, p.3). U erop wijzend dat u op de DVZ had verklaard dat uw vader is omgekomen in 2009, repliceerde u dat uw vader in 2009 werd ontvoerd door de taliban en voegde u hieraan toe dat er op de DVZ misschien een fout werd gemaakt (CGVS, p.3). U er vervolgens op wijzend dat u op de DVZ had aangegeven dat uw moeder in 2011 is overleden, stelde u dat u heeft gezegd dat er in 2011 een zelfmoordaanslag werd gepleegd en dat de tolk misschien een fout heeft gemaakt, wat geen afdoende uitleg is. Deze flagrante tegenstrijdigheden in de chronologie van uw asielrelaas, ondermijnen de geloofwaardigheid ervan. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat u ook in de Vragenlijst liet optekenen dat eerst uw vader werd gedood door de taliban en dat er daarna een zelfmoordaanslag werd gepleegd op de auto van CHEF International waarmee u aan het rijden was (Vragenlijst CGVS, d.d.04/12/2013, vraag 5). U verklaarde vervolgens in de Vragenlijst dat de zelfmoordaanslag heeft gemaakt dat u Afghanistan heeft verlaten (Vragenlijst CGVS, d.d.04/12/2013, vraag 5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u echter in

strijd met hierboven vermeldde verklaringen, dat er eerst een zelfmoordaanslag werd gepleegd op de auto van CHEF International en dat pas twee jaar later uw vader werd gedood door de taliban (CGVS, p.14-15). U wijzend op de verklaringen die u had laten optekenen in de Vragenlijst, repliceerde u dat u op de DVZ een vergissing had gemaakt en dat wat u op het CGVS verklaarde, juist is (CGVS, p.15). Het is echter zeer bedenkelijk dat u zich zou vergissen over een dergelijk belangrijk aspect van uw asielaanvraag. Voornoemde tegenstrijdigheden ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen met de taliban omwille van uw beweerdde werkzaamheden voor CHEF International.

Verder dient er nog op gewezen te worden dat u het naliet enig medische document neer te leggen van de verwondingen die u zou hebben opgelopen door de zelfmoordaanslag (CGVS, p.15-16). U beweerdde nochtans tien tot vijftien dagen in het ziekenhuis te hebben gelegen (CGVS, p.16). Gevraagd hoe het dan komt dat u hiervan geen medische attesten heeft, kwam u niet verder dan te stellen dat u dergelijke attesten niet nodig had (CGVS, p.16), wat geen afdoende uitleg is. Gevraagd of de zelfmoordaanslag in de media is gekomen, stelde u dat er elke dag aanslagen zijn en dat er over het incident niets werd gerapporteerd (CGVS, p.16), wat eveneens ernstige vragen oproept gezien de ernst van de gebeurtenis.

Het geheel van bovenstaande opmerkingen stellen uw asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht. U bent er niet in geslaagd uw asielmotieven geloofwaardig uiteen te zetten, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan deze vaststelling. Uw oude taskara, uw nieuwe taskara en uw rijbewijs, bevatten enkel identiteitsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan. Het certificaat van het Islamic Relief Agency Afghanistan Vocational Training Center en de resultaten van de cursus die u heeft gevolgd bij het ISRA, bieden geen nieuw perspectief op de door u beweerdde vervolgingsfeiten. Wat betreft de aanbevelingsbrief van het Afghan NGOs Coordination Bureau, dient er terzijde opgemerkt te worden dat u het ANCB beschreef als een organisatie voor wegenwerken (CGVS, p.6), waar uit de informatie die aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat het ANCB een netwerk is van nationale ngo's in Afghanistan dat de activiteiten van zijn leden coördineert en bijeenkomsten organiseert om de capaciteiten van zijn leden te vergroten. Deze beschrijving stemt allerm minst overeen met uw verklaringen over de activiteiten van het Afghan NGOs Coordination Bureau (CGVS, p.6). U stelde daarenboven dat de organisatie enkel en alleen bezig was met het controleren van de constructiewerken aan de Ring Road in Nangarhar, wat evenmin overeenstemt met de informatie die wordt gegeven op de officiële website van ANCB. Het Commissariaat-generaal heeft dan ook ernstige bedenkingen bij uw verklaringen over uw werkzaamheden bij de organisatie tussen 2005 en 2006. Daar uit bovenstaande blijkt dat de geloofwaardigheid van uw activiteiten voor CHEF International eveneens sterk op de helling staan, dient vastgesteld te worden dat u meermaals bedrieglijke verklaringen aflegde over uw werksituatie in Afghanistan, wat doet vermoeden dat u uw werkelijke situatie voor uw vertrek intentioneel verborgen houdt. Het certificaat van KBR en de twee foto's die werden genomen op FOB Fenty, legde u neer ter staving van uw werkzaamheden op de Amerikaanse basis in Jalalabad tussen 2007 en 2008. Noch het certificaat, noch de twee foto's zijn echter van dien aard de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen met de taliban te herstellen, wat evenzeer geldt voor de aanbevelingsbrief van Wahid Fazelullah Shigiwal. Wat betreft ten slotte de werkkaart van CHEF International, dient erop gewezen te worden dat de einddatum van uw beweerdde werkzaamheden als chauffeur op de kaart met de hand werd aangepast (CGVS, p.13), wat de authenticiteit van de kaart ondermijnt. Daarenboven moet er opgemerkt worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen.

Voorts kan een Afghaanse asielaanvraag door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun

reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het

conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd.5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral –maar niet alleen– het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Op basis van uw verklaringen concludeert het CGVS dat u in de mogelijkheid verkeert een veilig en redelijk vestigingsalternatief op te bouwen in de stad Jalalabad. Zo hebt u drie jaar in Jalalabad stad gewoond (CGVS, p. 17 en Verklaring DVZ, d.d. 04/12/2013, vraag 10, p.4) en verklaarde u – naast uw beweerde werkzaamheden die in vraag worden gesteld – verschillende andere werkervaringen te hebben opgedaan in de provinciehoofdplaats van Nangarhar (CGVS, p.5-6 en 11). Daarnaast moet er opgemerkt worden dat u elf jaar naar school bent geweest, dat u Engelse les hebt gevolgd en een cursus lessen heeft gevolgd (CGVS, p.2 en 4-5). U stelde les te hebben gevolgd in Kama district en nooit naar de universiteit te zijn geweest (CGVS, p. 4,14 en 16). Op uw Facebookpagina staat evenwel aangegeven dat u les heeft gevolgd in de middelbare school in Jalalabad en dat u naar de universiteit bent gegaan in Jalalabad. U hierop wijzend, repliceerde u dat u het gewoon zo heeft gezet op uw Facebookprofiel omdat u graag wilde verder studeren (CGVS, p.16), wat een bedenkelijke uitleg is. Bovendien staat op uw profiel tevens aangegeven dat u afkomstig bent uit Jalalabad. U hiermee confronterend, stelde u dat iemand anders uw profiel heeft aangemaakt in uw plaats omdat u niet weet hoe Facebook te gebruiken (CGVS, p.16), wat haaks staat op uw eerdere verklaring zelf te hebben aangegeven op uw profiel dat u hogere studies heeft gevolgd omdat u dat graag had willen doen (CGVS, p.16). Deze vaststelling versterkt het vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u uw werkelijke situatie voor uw aankomst in België verborgen wenst te houden. Er kan hoe dan ook worden vastgesteld dat u over voldoende professionele vaardigheden en contacten beschikt om in Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen.

Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden

opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen, stelde u dat u uw vijand niet kent en dat u aldus ook elders in Afghanistan niet veilig zou zijn (CGVS, p.19). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

2.2.1.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.1.2. In zijn beslissing van 4 februari 2014 heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het asielaanvraag als niet aannemelijk en ongegrond beschouwd om de volgende redenen:

- verzoekers opeenvolgende verklaringen vertonen tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid volledig ondermijnen. Vooreerst liet verzoeker in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (afgenomen door DVZ) optekenen dat zijn vader reeds vóór zijn ontvoering werd bedreigd door de taliban. Ze zeiden hem dat verzoeker moest stoppen met zijn werkzaamheden voor de Amerikanen.

Verzoeker verklaarde dat hij ondanks de waarschuwingen door zijn vader bleef verder werken op de basis in Jalalabad omdat hij meende dat zijn werk als timmerman los stond van de activiteiten van de Amerikanen. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat hij noch zijn familie vóór de ontvoering van zijn vader, ooit problemen kenden met de taliban. Verzoeker zou vóór de ontvoering van zijn vader nooit zijn lastiggevallen door de taliban en antwoordde negatief op de vraag of de taliban zijn familie voordien al had bedreigd of had aangesproken over zijn werk op FOB Fenty;

- verzoeker verklaarde voor de DVZ dat zijn vader werd ontvoerd toen verzoeker aan het werk was op de Amerikaanse basis in Jalalabad en dat hij zijn ontslag gaf na de vrijlating van zijn vader op diens vraag. Verzoeker bevestigde dit tijdens verklaringen voor het Commissariaat-generaal; dit is in strijd met zijn verklaring te zijn gestopt met zijn werk op FOB Fenty in december 2008 en de situering van de ontvoering van zijn vader in december 2009. Hierop wijzigde verzoeker zijn verklaringen en stelde hij dat hij op dat ogenblik werkte in het bedrijf van Wahid Fazelullah Shigiwal. Hij vervolgde dat hij al tien maanden was gestopt met zijn werk op FOB Fenty toen zijn vader werd ontvoerd. Verzoeker wist deze flagrante tegenstrijdigheden niet te verklaren;
- het is vreemd dat de taliban verzoekers vader zou ontvoeren opdat hij zou stoppen met zijn werk voor de Amerikanen, terwijl verzoeker – volgens zijn laatste verklaringen – hier al maanden voordien mee gestopt was. Het is ook vreemd dat hij zelf nooit contact had met de dorpsoudsten die over de vrijlating van zijn vader onderhandelden, maar dat alles werd geregeld door een vriend van zijn vader. Dat verzoeker als enige zoon nooit zou hebben gesproken met de dorpsoudsten die er bovendien zelf niet van overtuigd waren dat hij was gestopt met zijn werk op FOB Fenty, is weinig plausibel;
- op basis van deze vaststellingen worden de beweringen dat hij problemen had met de taliban omwille van zijn werk als schoonmaker en timmerman op FOB Fenty meer dan vijf jaar geleden, niet aannemelijk geacht;
- verzoeker verklaarde bijna drie jaar te hebben gewerkt voor CHEF International; gevraagd naar de hoofdzetel van de organisatie, kan hij echter enkel zeggen dat het een buitenlandse organisatie is. Hij weet niet dat CHEF International een Pakistaanse organisatie is. Van iemand die beweert bijna drie jaar te hebben gewerkt als persoonlijke chauffeur van de voorzitter van deze organisatie, kan worden verwacht dat hij deze informatie ooit heeft opgevangen. Ook op de vraag of CHEF International samenwerkt met de Amerikanen, kon verzoeker niet antwoorden. Nochtans verklaarde hij precies door de taliban te worden gevisieerd omwille van zijn werkzaamheden voor de organisatie. Op de vraag waarom de opstandelingen problemen zouden hebben met de Pakistaanse organisatie CHEF International, kon verzoeker niet antwoorden;
- verzoeker verklaarde voor DVZ dat zijn vader overleed in 2009 en zijn moeder in 2011. Voor het CGVS verklaarde hij dat zijn vader werd gedood in juni 2013 en dat zijn moeder een maand na zijn overlijden, aldus in juli 2013, is gestorven;
- voor DVZ verklaarde verzoeker dat eerst zijn vader werd gedood door de taliban en er daarna een zelfmoordaanslag werd gepleegd op de auto van CHEF International waarmee hij reed. Hij verklaarde dat hij omwille van deze zelfmoordaanslag Afghanistan heeft verlaten. Voor het CGVS verklaarde verzoeker echter dat eerst op hem een zelfmoordaanslag werd gepleegd en pas twee jaar later zijn vader werd gedood door de taliban;
- verzoeker bracht geen medisch document aan ter staving van zijn verwondingen die hij opliep bij de zelfmoordaanslag. Hij zou nochtans tien tot vijftien dagen in het ziekenhuis hebben gelegen. Op de vraag of de zelfmoordaanslag in de media is gekomen, verklaarde verzoeker dat er elke dag aanslagen zijn en dat er over het incident niets werd gerapporteerd, wat vragen oproept gezien de ernst van de gebeurtenis;
- de neergelegde documenten veranderen niets aan deze vaststellingen. Verzoekers oude taskara, nieuwe taskara en rijbewijs, bevatten enkel identiteitsgegevens die thans niet ter discussie staan. Het certificaat van het Islamic Relief Agency Afghanistan Vocational Training Center en de resultaten van de cursus van het ISRA, bieden geen nieuw perspectief op de beweerde vervolgingsfeiten. Met betrekking tot de aanbevelingsbrief van het Afghan NGOs Coordination Bureau, beschreef verzoeker dit als een organisatie voor wegenwerken, terwijl dit een netwerk blijkt te zijn van nationale ngo's in Afghanistan dat de activiteiten van zijn leden coördineert en bijeenkomsten organiseert om de capaciteiten van zijn leden te vergroten. Deze beschrijving stemt allerminst overeen met zijn verklaringen over de activiteiten van het Afghan NGOs Coordination Bureau. Bovendien verklaarde verzoeker dat de organisatie enkel en alleen bezig was met het controleren van de constructiewerken aan de Ring Road in Nangarhar, wat niet overeenstemt met de informatie die wordt gegeven op de officiële website van ANCB. Er rijzen dan ook ernstige bedenkingen over zijn beweerde werkzaamheden bij de organisatie tussen 2005 en 2006. Aangezien hoger reeds geen geloof werd gehecht aan verzoekers activiteiten voor CHEF International, wordt vastgesteld

dat hij meermaals bedrieglijke verklaringen aflegde over zijn werksituatie in Afghanistan, wat doet vermoeden dat hij zijn werkelijke situatie voor zijn vertrek intentioneel verborgen houdt. Het certificaat van KBR en de twee foto's die werden genomen op FOB Fenty, zijn niet van aard de geloofwaardigheid te herstellen, hetzelfde geldt voor de aanbevelingsbrief van Wahid Fazellullah Shigiwal. Wat betreft de werkkaart van CHEF International, werd de einddatum van de beweerde werkzaamheden als chauffeur op de kaart met de hand aangepast, wat de authenticiteit van de kaart ondermijnt. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het dossier dat in Afghanistan en daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van het relaas te herstellen;

2.2.1.3. Waar verzoeker aanvoert dat de tolk aan de basis zou liggen van weerhouden tegenstrijdigheden, kan dit niet worden gevolgd. Na lezing van de bestreden beslissing en van de relevante passages in verzoekers opeenvolgende verklaringen voor de DVZ en het Commissariaat-generaal, blijkt dat de tegenstrijdigheden hier eenduidig terug te vinden zijn. Verzoeker beperkt zich met de verwijzing naar een mogelijk slechte vertaling tot loutere beweringen en gaat daarbij voorbij aan het feit dat de CGVS-vragenlijst afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken hem werd voorgelezen en dat hij deze ondertekende. Bovendien ziet de Raad niet in hoe de nochtans duidelijke tegenstrijdigheden zouden kunnen verklaard worden door een verwijzing naar "zwakke vertalingen". Verder beperkt verzoeker zich tot postfactum verklaringen; verzoekers algemene beweringen en pogingen tot rectificatie doen geen afbreuk aan het feit dat duidelijke en zelfs flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn tewerkstelling thans een nieuwe versie geeft, doet zulks evenmin afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Bovendien komt het aan de asielzoeker toe om met de asielinstanties mee te werken en dient hij daartoe duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die zijn asielrelaas vormen en die de aanleiding waren voor zijn vlucht. Voor zover verzoeker ter verschoning verwijst naar zijn lage opleiding, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde elf jaar naar school te zijn geweest, Engelse les en een cursus lessen heeft gevolgd, zodat verzoekers bewering niet wordt aangenomen.

Met betrekking tot de contacten met de dorpsouderen voert verzoeker aan dat het een traditie is dat hij niet zelf zou spreken met de dorpsoudsten; naast de vaststelling dat het inderdaad weinig plausibel is dat verzoeker, als enige zoon, zijn situatie niet persoonlijk zou hebben toegelicht bij de dorpsoudsten, stelt de Raad vast dat dit motief slechts een element is in het geheel van motieven dat de bestreden beslissing vormt. Zelfs indien verzoekers (loutere) bewering op dit punt zou worden aanvaard, betreft het hier geen element dat de ongelooftwaardigheid, gesteund op de overige veelvuldige tegenstrijdigheden en ongerijmdheden, kan herstellen.

Waar verzoeker aanvoert dat niet van hem kan worden verwacht dat hij over CHEF International details kan vernoemen, stelt de Raad vast dat het gebrek aan kennis dat in aanmerking wordt genomen niet onredelijk is. Verzoeker zou drie jaar lang de persoonlijke chauffeur zijn geweest van de voorzitter van deze organisatie, zonder dat hij zou geweten hebben dat het een Pakistaanse organisatie is. Evenmin wist hij of CHEF International samenwerkt met de Amerikanen, terwijl verzoeker beweert te worden gevisieerd precies omwille van zijn werkzaamheden voor CHEF International. Er kan worden verwacht dat verzoeker kan duiden waarom de taliban deze – nochtans Pakistaanse – firma viseert. Verzoekers postfactum verklaringen over zijn lage functie en opleiding doen hieraan geen afbreuk, te meer nu hoger reeds werd vastgesteld dat verzoekers opleidingsniveau niet dermate laag is dat in zijn hoofd een geheel gebrek aan kennis met betrekking tot de door hemzelf aanvoerde vervolgingsfeiten kan worden aanvaard.

Waar verzoeker met betrekking tot de zelfmoordaanslag andermaal de juiste chronologie van de feiten tracht te verduidelijken, doet deze postfactumverklaring geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zoals hoger uiteengezet volstrekt tegenstrijdige verklaringen aflegde in zijn opeenvolgende interviews. Verzoeker brengt geen aanvaardbare verklaring aan voor deze tegenstrijdige verklaringen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet kan verweten worden geen medisch document naar voren te hebben gebracht omdat er toch geen geloof aan wordt gehecht, staat dit de vaststelling niet in de weg dat verzoeker, naast het afleggen van ongelooftwaardige verklaringen volstrekt geen documenten ter staving aanbrengt met betrekking tot de zelfmoordaanslag; zo werd ook vastgesteld dat er geen

rapportering was van deze aanslag in de media, hetgeen eveneens afbreuk doet aan de ernst van de aanslag.

Waar verzoeker op 14 april 2014 een aanvullend stuk aanbrengt, meer bepaald een attest uitgaande van haar Aimal Hospital waaruit blijkt dat verzoeker op 11 oktober 2011 werd opgenomen wegens een hoofdtrauma, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het feit dat verzoeker enkel een fotokopie neerlegt en gelet op de reeds aangehaalde problematiek inzake valse documenten, dit stuk niet van aard is hogervermelde motieven te weerleggen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat er in Jalalabad enkel sprake is van een strikt militaire luchthaven, waar bovendien aanslagen op gebeuren, gaat hij voorbij aan het motief in de bestreden beslissing volgens hetwelk Jalalabad bereikbaar is via de internationale luchthaven van Kabul en de relatief veilige weg tussen de hoofdstad en Jalalabad.

Met betrekking tot zijn activiteiten voor de Afghan NGOs Coordination Bureau voert verzoeker aan dat hij deze enkel kende als een organisatie voor wegenwerken. Met het louter volharden in zijn eerdere verklaringen, weerlegt verzoeker nog niet dit motief. Het is niet onredelijk te verwachten dat verzoeker zijn eerdere tewerkstelling die aan de basis ligt van zijn asielmotieven, weet te duiden in deze context. Hoe dan ook betreft het hier slechts één motief in een uitgebreid geheel van motieven, waarvan het belang dient te worden beoordeeld in het geheel van deze – niet weerlegde – motieven.

Aldus stelt de Raad vast dat verzoeker telkens niet verder komt dan tegenstrijdigheden of het gebrek aan kennis, zonder daarbij een aannemelijke verklaring te geven. De hoger vernoemde motieven vinden op afdoende wijze steun in de verklaringen die verzoeker aflegde en brengen de Raad er toe te besluiten dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is.

2.2.1.4. Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft aannemelijk gemaakt in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

2.2.2.1. Gelet op de vaststelling dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, wordt ook het risico op ernstige schade gesteund op dezelfde feiten, in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet, niet aannemelijk geacht. Hierna wordt vervolgens het risico op ernstige schade door een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet besproken.

2.2.2.2. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk vestigingsalternatief in de stad Jalalabad:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het

conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

(...)

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd.5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral –maar niet alleen– het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Op basis van uw verklaringen concludeert het CGVS dat u in de mogelijkheid verkeert een veilig en redelijk vestigingsalternatief op te bouwen in de stad Jalalabad. Zo hebt u drie jaar in Jalalabad stad gewoond (CGVS, p. 17 en Verklaring DVZ, d.d. 04/12/2013, vraag 10, p.4) en verklaarde u – naast uw beweerde werkzaamheden die in vraag worden gesteld – verschillende andere werkervaringen te hebben opgedaan in de provinciehoofdplaats van Nangarhar (CGVS, p.5-6 en 11). Daarnaast moet er opgemerkt worden dat u elf jaar naar school bent geweest, dat u Engelse les hebt gevolgd en een cursus lassen heeft gevolgd (CGVS, p.2 en 4-5). U stelde les te hebben gevolgd in Kama district en nooit naar de universiteit te zijn geweest (CGVS, p. 4,14 en 16). Op uw Facebookpagina staat evenwel aangegeven dat u les heeft gevolgd in de middelbare school in Jalalabad en dat u naar de universiteit bent gegaan in Jalalabad. U hierop wijzend, repliceerde u dat u het gewoon zo heeft gezet op uw Facebookprofiel omdat u graag wilde verder studeren (CGVS, p.16), wat een bedenkelijke uitleg is. Bovendien staat op uw profiel tevens aangegeven dat u afkomstig bent uit Jalalabad. U hiermee confronterend, stelde u dat iemand anders uw profiel heeft aangemaakt in uw plaats omdat u niet weet hoe Facebook te gebruiken (CGVS, p.16), wat haaks staat op uw eerdere verklaring zelf te hebben aangegeven op uw profiel dat u hogere studies heeft gevolgd omdat u dat graag had willen

doen (CGVS, p.16). Deze vaststelling versterkt het vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u uw werkelijke situatie voor uw aankomst in België verborgen wenst te houden. Er kan hoe dan ook worden vastgesteld dat u over voldoende professionele vaardigheden en contacten beschikt om in Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen.

Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen, stelde u dat u uw vijand niet kent en dat u aldus ook elders in Afghanistan niet veilig zou zijn (CGVS, p.19). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.“

2.2.2.3. Waar verzoeker lijkt aan te voeren dat wat hem betreft de beoordeling diende te geschieden ten aanzien van het district Kama en dat aldus de subsidiaire bescherming moest worden toegekend, zonder dat toepassing zou worden gemaakt van een binnenlands vestigingsalternatief, stelt de Raad vast dat verzoeker in wezen kritiek uitoefent op het bepaalde in artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Elke asielaanvraag dient individueel te worden onderzocht; wanneer zoals in casu wordt geoordeeld dat er, gelet op verzoekers profiel, een veilig en redelijk vestigingsalternatief voorhanden is, zoals in casu Jalalabad, dient overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet, hiervan toepassing te worden gemaakt. Het feit dat verzoeker het daar niet mee eens is doet hieraan geen afbreuk.

Verder verwijst verzoeker naar internationale verslagen met betrekking tot de situatie in Nangarhar en Afghanistan in het algemeen en legt daarbij uittreksels neer van de website Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Nos Nieuws, alsook van de UNHCR Guidelines d.d. 6 augustus 2013. Deze informatiebronnen hebben evenwel geen betrekking op de in de bestreden beslissing uitvoerig gemotiveerde beoordeling van de veiligheidssituatie in Jalalabad en doen aan deze beoordeling dan ook geen afbreuk. Ook waar verzoeker nog verwijst naar zijn profiel als jonge man en het risico op gedwongen rekrutering, blijkt verzoeker aan dit risico niet te worden onderworpen bij vestiging in Jalalabad, dat niet onder de controle valt van de opstandelingen. De redelijkheid en de mogelijkheid om een leven op te bouwen in Jalalabad wordt door verzoeker niet in concreto betwist. Verzoeker verklaarde bovendien drie jaar in Jalalabad te hebben gewoond en er verschillende werkervaringen te hebben opgedaan. Daargelaten verzoekers beweringen over zijn Facebook-profiel en de daaraan gerelateerde vraag over het volgen van hogere studies, volstaat het vast te stellen dat verzoeker verklaarde elf jaar naar school te zijn geweest zodat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat hij zich in Jalalabad staande zal weten te houden.

Gelet op hetgeen voorafgaat, werd er in hoofde van verzoeker geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT